

Z uwagi na fakt, że niniejsze ustawowe zobowiązanie odnoszących instytucji kredytowych nie jest też konieczne ani dla ochrony uczciwości i dobrego imienia austriackiego sektora finansowego ani dla urzeczywistnienia skutecznego nadzoru nad instytucjami finansowymi, stanowi ono nieproporcjonalne ograniczenie swobodnego przepływu kapitału.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel w Angers (Francja) w dniu 26 czerwca 2006 r. — EARL Mainelvo przeciwko Denkavit France SARL

(Sprawa C-272/06)

(2006/C 212/30)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel w Angers (Francja).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: EARL Mainelvo.

Strona pozwana: Denkavit France SARL.

Pytanie prejudycjalne

Czy natychmiastowe odstąpienie przez hodowcę, na podstawie umowy opasu zawartej z francuską spółką, oddziałem międzynarodowego koncernu produkującego i dostarczającego pasze dla zwierząt i w ramach krajowego porozumienia między krajowymi organizacjami reprezentującymi przedsiębiorstwa finansujące opas a hodowcami bydła, od 67,63 do 71,35 % premii ubojowej ustanowionej w rozporządzeniu Rady WE nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. ⁽¹⁾ jest zgodne ze wskazanymi w tym rozporządzeniu celami w postaci uregulowania rynku oraz zagwarantowania odpowiedniego poziomu życia ludności rolnej, a także z ustanowionymi tam środkami z zakresu rynku wewnętrznego, które zostały uściśnione w rozporządzeniu Komisji WE nr 2342/1999 z dnia 28 października 1999 r. ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160, str. 21).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2342/1999 z dnia 28 października 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny w odniesieniu do systemu premii (Dz.U. L 281, str. 30).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 22 czerwca 2006 r. — Auto Peter Petschenig GmbH przeciwko Toyota Frey Austria GmbH

(Sprawa C-273/06)

(2006/C 212/31)

Język postępowania: niemiecki

Oznaczenie sądu krajowego

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Auto Peter Petschenig GmbH

Strona pozwana: Toyota Frey Austria GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1475/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących dystrybucji i serwisowania pojazdów silnikowych (rozporządzenie (WE) nr 1475/95) ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że samo wejście w życie rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym (rozporządzenie Komisji (WE) nr 1400/2002) ⁽²⁾ i spowodowane tym dostosowanie systemu dystrybucji — który był zgodny z rozporządzeniem (WE) nr 1475/95 i był zwolniony przez to rozporządzenie — do wymogów zwolnienia selektywnego systemu dystrybucji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1400/2000 należy traktować jako konieczność reorganizacji w rozumieniu art. 5 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1475/95?
- 2) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: Czy art. 5 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1475/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 traktatu do niektórych kategorii porozumień dotyczących dystrybucji i serwisowania pojazdów silnikowych (rozporządzenie (WE) nr 1475/95) należy interpretować w ten sposób, że już sama — dotycząca selektywnych systemów dystrybucji — utrata ochrony terytorialnej przysługującej wcześniej autoryzowanym dealerom, choćby w związku z udzieleniem autoryzacji osobom zajmującym się naprawami, które nie są autoryzowanymi dealerami tej marki, co wcześniej nie było możliwe na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1475/95, stanowi reorganizację w rozumieniu art. 5 ust. 3 akapit pierwszy tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1475/95 czy też konieczny jest dowód na to, że środki reorganizacyjne zostały faktycznie przedsięwzięte?

⁽¹⁾ Dz.U. L 145, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 203, str. 30.